

РЕШЕНИЕ

№ 2629

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11924** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от процесуалния представител на [фирма], против Решение без дата, постановено по НАХД № 15511/2013 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 95^{-ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ Наказателно постановление № 38-179/09.08.2013 г., с което на дружеството-касатор е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2 000 лева, на основание чл. 23, ал. 4, вр. ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), за нарушаване разпоредбата на чл. 16, ал. 1, вр. чл. 3, ал. 2, т. 29 от същия закон – неприемане на вътрешни правила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансиране на тероризъм, в 4 – месечен срок от датата на регистрацията на дружеството.

Касаторът, с изложените в жалбата доводи определя решението на СРС като неправилно - касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК. В съдебното заседание пред настоящата инстанция, посредством адвокат поддържа жалбата. Не представя нови писмени доказателства.

Ответникът, представляван от юрисконсулт оспорва жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Възивният съд е възприел фактическата обстановка, отразена в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, а именно, че: на 20.02.2013 г. била извършена проверка на място, на [фирма], при която е установено, че дружеството, в 4 – месечен срок от датата на регистрацията си (05.10.2011 г.) не е приело вътрешни правила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансиране на тероризъм, с което е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 16, ал. 1, вр. чл. 3, ал. 2, т. 29 ЗМИП.

Районният съд е обсъдил всички възражения на жалбоподателя, като е приел, че: в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН правила и отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно.

В разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗМНП изчерпателно са изброени субектите, за които мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари са задължителни. Нормата на чл. 16, ал. 1 ЗМИП въвежда задължение за лицата по чл. 3, ал. 2 и ал. 3, в 4-месечен срок от регистрацията си да приемат вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари, които се утвърждават от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или оправомощено от него длъжностно лице. Изпълнението на това задължение не е поставено в зависимост от реалното извършване на дейността. Видно от фирменото досие на [фирма] е, че дружеството е регистрирано на 05.10.2011 г., а част от предмета му е посредничество и консултация при сделки с недвижими имоти. С оглед на това безспорно дружеството попада в обхвата на чл. 3, ал. 2, т. 29 ЗМИП, след като само е определило като част от предмета си на дейност посредничество при сделки с недвижими имоти. В тази връзка са неоснователни доводите, изложени в касационната жалба и е било безпредметно районният съд да назначава експертиза за установяване, дали дружеството реално е извършвало посредничество при сделки с недвижими имоти.

Касационната инстанция споделя изцяло и мотивите на районния съд, относно съставянето на АУАН в рамките на определения с чл. 34, ал. 2 ЗАНН срок, за начало на който следва да се приеме датата на съставяне на Протокол № ФР-10-2699/20.02.2013 г., когато е било открито нарушението. Целта на ЗМИП - превенция по отношение използването на финансовата система за целите на изпирането на пари определя всеки случай на несъобразяване с нормите му като особено важен и значим, от гледна точка успешното реализиране на

административнонаказателната репресия.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без дата, на Софийския районен съд, НО, 95^{-ти} състав, по НАХД № 15511/2013 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.